

[Home](#) > Česká republika - S.A.CH, A.A.CH. a A.A.CH. v. Policie České republiky, Krajské úředitelství Ústí nad Labem, 42A 12/2015-78

Česká republika - S.A.CH, A.A.CH. a A.A.CH. v. Policie České republiky, Krajské úředitelství Ústí nad Labem, 42A 12/2015-78

Země, kde bylo rozhodnutí vydáno:

Czech Republic

Země původu:

Iraq

Datum vydání rozhodnutí:

01-06-2015

Číslo rozhodnutí:

42A 12/2015-78

Název soudu:

Krajský soud Ústí nad Labem

Klíčová slova - hlavní:

Dublinský transfer

Zadržení / zajištění

Použitá ustanovení evropských předpisů (práva EU):Council of Europe Instruments > [EN - Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms](#) [1] > [Article 5](#) [2]European Union Law > [EN - Charter of Fundamental Rights of the European Union](#) [3] > [Article 8](#) [4] > Art 8.2European Union Law > [EN - Dublin III Regulation, Council Regulation \(EC\) No. 604/2013 of 26 June 2013 \(recast Dublin II Regulation\)](#) [5] > [Article 2](#) [6]European Union Law > [EN - Dublin III Regulation, Council Regulation \(EC\) No. 604/2013 of 26 June 2013 \(recast Dublin II Regulation\)](#) [5] > [Article 28](#) [7]**Shrnutí :**

Český krajský soud projednával žádost, týkající se protiprávnosti usnesení, vykonaného podle § 129 (1) zákona o pobytu cizinců. Po provedení textové a teleologické analýzy výše zmíněného státního ustanovení soud rozhodl, že zákon předložený v článku 28 Dublinského nařízení III není použitelný v České republice, protože tento členský stát nebyl schopen stanovit objektivní kritéria k posuzování rizika útoku.

Skutkový stav :

Žadatel a jeho dvě nezletilé děti byly zadrženy státními úřady na základě ustanovení § 129 (1) zákona o pobytu cizinců a článku 28(2) Dublinského nařízení. Žadatel uplatňoval nárok na zrušení pravomocného usnesení o svém zadržení prokazováním nezákonnosti ustanovení § 129 (1), které neobsahuje seznam objektivních kritérií pro posuzování skutečnosti, zda existuje vážné riziko útoku, jak to vyžaduje článek 2 Dublinského nařízení III.

Rozhodnutí a odvodnění:

Soud nejprve rozhodl, že nezletilí žadatelé měli *locus standi* a byli legitimními stranami v řízení, projednávajícím omezování svobody jejich rodičů, jelikož jejich právo na rodinný život by mohlo být rozhodnutím řízení přímo ovlivněno, i když oni sami nebyli svobody zbaveni.

Dále se soud zabýval podstatným problémem ve věci otázky, zda žadatel mohl být zadržен na základě ustanovení § 129(1) zákona o pobytu cizinců ve spojení s článkem 28(2) Dublinského nařízení i tehdy, kdy státní právo nestanovilo objektivní kritéria pro posuzování existence vážného rizika útoku.

Soud zahájil tvrzením, podle něhož musí být na základě článku 2(n) Dublinského nařízení riziko útoku založeno na důvodech, které jsou podloženy objektivními kritérii, vymezenými právními předpisy. Následně soud vykonal komparativní jazykovou analýzu ustanovení aby zjistil, zda kritéria musí být stanovena ve formě zákona a nikoliv v některé jiné, legálně podlédné formě.

Akoliv nařízení EU všeobecně nevyžadují transpozici do zákonů států, Dublinské nařízení je díky své formulaci výjimkou z pravidla - ukládá členským státům stanovit objektivní kritéria k posuzování rizika útoku jako zákonem státu.

Soud dále pokračoval zhodnocením skutečnosti, zda usnesení § 129 (1) zákona o pobytu cizinců, obsahuje požadovaný seznam objektivních kritérií. Textová analýza prokázala, že neobsahuje. Teleologická analýza prokázala, že podle státního ustanovení, ledaže by cizinec vstupoval a byl v zemi nepravdělný, by vůbec nebylo možné jej podle článku 28 Dublinského nařízení zadržet. Za předpokladu, že je nepravdělný vstup a pobyt považován za jediné nezbytné objektivní kritérium, pak ve všech případech, kde státní zákon vyžaduje zhodnocení možnosti zadržení podle Dublinského nařízení, by riziko úniku existovalo. Tato interpretace ovšem nemohla být přijata, protože slouží pouze svým vlastním účelům. Navíc byl tento zákon přijat před tím, než se Česká republika stala členem EU a rozhodně nebyl reakcí na plnění povinností Dublinského nařízení.

Jelikož státní zákon neudává objektivní důvody k posouzení rizika útoku, legislatura článku 28 Dublinského nařízení není v České republice aplikovatelná a usnesení žalovaného bylo tedy protiprávní.

Výsledek:

žádost u soudu byla p?ipu?t?na.

Následující řízení:

Policie se proti rozsudku odvolala a p?ípad byl p?edán Nejvyššímu správnímu soudu.

10. senát Nejvyššího správního soudu rozhodl o p?eru?ení řízení a doporučil p?ípad ECJ k p?edb?žnému soudnímu rozhodnutí s následující otázkou:

Je skutečnost, že zákon nedefinoval objektivní kritéria k posouzení vážného rizika út?ku dostatečným d?vodem k tomu, aby [?l. 2 (n) nařízen?í ?. 604/2013)..] zadr?ení podle ?lánku 28 § 2 Dublinského nařízen?í bylo neaplikovatelné? (neoficiální p?eklad).

Nejvyšší správní soud argumentuje, že zákon? není pouze legislaturou, ale i justičním a správním postupem. Podle Nejvyššího správního soudu byl postup ?eské policie, týkající se zadr?ení cizinc? podle ?lánku 28 Dublinského nařízen?í, p?edvídatelný a ne svévolný, a byl podložen zákonem, tak jak je interpretován Nejvyšším správním soudem. Podle Nejvyššího správního soudu by bylo p?íli? formální vy?adovat legislativní definici vážného rizika út?ku, a taková definice by žádným zp?sobem nep?isp?la k právním jistotám cizinc?. Celé usnesení je zde k dispozici.

Komentá?e/Poznámky:

Dle soudu je toto usnesení první svého druhu v ?eské republice. P?edešlé rozhodnuté p?ípady se zabývaly pouze situacemi, ve kterých státní ú?ady nále?it? neposuzovaly riziko út?ku, nebo jej neposuzovaly v?bec. Toto je první usnesení, které se zákonností tohoto nařízen?í zabývá.

The translation of this case summary was completed by [Language Connect](#) [8].

Attachment(s):

[Czech case 1 A 47 2015 -21.pdf](#)[9]

National / Other Legislative Provisions:

[Czech Republic - Aliens Act \(326/1999 Coll.\)](#) [10]

[Czech Republic - Administrative Procedure Code \(500/2004 Coll\)](#) [11]

Links:

[1] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/en-european-convention-protection-human-rights-and-fundamental-freedoms-echr>

[2] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/195#toc_22

[3] <https://www.asylumlawdatabase.eu/node/453>

[4] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/453#toc_45

[5] <https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037>

[6] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037#toc_59

[7] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037#toc_303

[8] <http://www.languageconnect.net/>

[9]

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/default/files/aldfiles/Czech%20case%201%20A%2047%202015%2021.pdf>

[10] <https://www.asylumlawdatabase.eu/cs/taxonomy/term/1262>

[11] <https://www.asylumlawdatabase.eu/cs/taxonomy/term/8374>